

Милан Ајџановић*
Филозофски факултет
Универзитет у Новом Саду

УДК: 811.163.41'367.623
DOI: 10.19090/gff.2021.1.219-229
Оригинални научни рад

ПРИНЦИПИ МОРФОЛОШКЕ АДАПТАЦИЈЕ ПРИДЕВА У СРПСКОМ РЕЧНИКУ НОВИЈИХ АНГЛИЦИЗАМА**

У раду се анализирају придеви ексцерпирани из финалне, још увек необјављене, верзије *Српског речника новијих англицизама*. Корпус за анализу чини укупно 241 придев, подељен у две групе које сачињава 111 индеклинабилних, односно 130 деклинабилних придева, тј. оних који су подвргнути секундарној морфолошкој адаптацији. Анализа је показала да се у првој групи придева налазе превасходно они којима се означавају неке особине донедавно нелексикализоване у српском језику, док другу групу скоро искључиво чине релациони придеви мотивисани одговарајућим српским номиналним англицизмом.

Кључне речи: англицизми, придеви, *Српски речник новијих англицизама*, *Речник новијих англицизама*.

1. УВОДНЕ НАПОМЕНЕ

1.1. Писати о својеврсној најезди, безмало агресији енглеског језика и из њега потеклих англицизама, присутних у најразличитијим појавним облицима, на друге језике – међу којима српски са својом развијеном морфологијом није никакав изузетак, напротив – данас као да је постало опште место код појединих лингвиста те, у већој мери, њихових ентузијастичних колега аматера.¹ При томе, неретко се овакви осврти своде на озлојеђеност и/или помиреност с неизбежном судбином која у тој неравноправној борби чека слабијег противника, који је, по правилу, увек језик прималац. Наравно, јасно је да је српски језик заиста под великим притиском не само речи, афикса, афиксоида и синтаксичких конструкција

* ajdzanovic@ff.uns.ac.rs

** Овај рад представља део истраживања у оквиру пројекта Стандардни српски језик: синтаксичка, семантичка и прагматичка истраживања (178004), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

¹ Ова се синтагма може схватити и као еуфемизам за етикету *псеудолингвиста*.

преузетих из енглеског језика већ и различитих хибридних енглеско-српских образовања, од којих поједини, из обе групе, суштински задиру у граматiku језика примаоца и нарушавају његове важеће граматичке обрасце.² Јасно је, међутим, и то да нам у ситуацији каква је описана не вреди јадиковати над злехудом судбином нити пак ускопуристички повести беспштедну борбу против ‘уљеза’, него аргументовано покушати спречити неконтролисан прилив излишних језичких импорта, какви, чини нам се, имају знатног удела у новопрдошлим речима.

1.2. Управо ради тога – да би оваква борба имала одговарајуће упориште, између осталог, и у виду једног квалитетног речника англицизама у српском језику, лексикографског дела које ће превасходно бити прескриптивно – пре тачно две деценије ауторски тим који су сачињавали Вера Васић, Твртко Прћић и Гордана Нејгебауер начинио је, данас референтан и општепознат, *Речник новијих англицизама*,³ доступан у штампаној (2001, 2011) и електронској верзији (2018). Тачно (и нимало случајно) две деценије након првог издања речника, ове, 2021. године, седмочлани ауторски тим предвођен Т. Прћићем⁴ за штампу је припремио *Српски речник новијих англицизама*,⁵ својеврсног наследника свог познатог претходника.⁶

1.2.1. С обзиром на то да је у питању речник посвећен само једном сегменту лексикона српског језика, као и да се нећемо бавити етимологијом придева ексцерпираних из Речника нити степеном њихове интегрисаности у српски језик и/или њиховом функционалностилском обележеношћу, укратко ћемо се само осврнути на дефинисање појма *англицизам* дато у СРНА. Наиме, тај се термин односи пре свега на све оне речи које су у српски језик преузете из енглеског и које су макар делимично интегрисане у граматички систем српског језика, било да су у питању новопримљени англицизми било они који

² О томе код нас најбоље сведоче радови и професионална оријентација проф. Т. Прћића.

³ У даљем тексту РНА.

⁴ Србистички део тима чине: Ј. Дражић, М. Ајцановић и С. Степанов, а англистички: М. Милић, О. Панић Кавгић и С. Филиповић-Ковачевић.

⁵ У даљем тексту СРНА.

⁶ Више о разлозима за настанак СРНА и о пожељним конструкцијским решењима видети у Ргџић 2013 и Ргџић 2016.

су раније примљени, али који су сада забележени у друкчијем значењу или облику. Осим претходне групе позајмљеница, у речник су укључени и делимични калкови, речи мотивисане другим англицизмима, и добијене различитим творбеним поступцима, као и семантички деривати те, коначно, псеудоанглицизми.⁷

1.3. Будући раздвојени двема деценијама, РНА и СРНА нужно су се морали разликовати у мање или више битним појединостима које се тичу лексикографске обраде, начина формирања корпуса и сл. Међутим, једна разлика међу њима, врло индикативна и за наше истраживање посве релевантна, она која се тиче обима речника, уочљива је⁸ и након само летимичног погледа на два лексикографска дела. Наиме, СРНА је вишеструко прерастао РНА, безмало у односу пет напрема један, те наспрам првобитног речника од 950 одредница сада стоји нови с око 4500 њих.⁹ Наравно, такав несразмер није само последица свеобухватнијег (функционалностилског) увида у лексикон српског језика¹⁰ као ни укључивања грађе из РНА у СРНА већ је, уверени смо, пре свега одраз чињенице да се у протекле две деценије број српских англицизама осетно увећао, при чему су се они наметнули као неопходан, пожељан, а код многих говорника српског језика чак и престижан сегмент сопственог израза.

1.4. У грађи РНА и СРНА, сасвим разумљиво, присутан је несразмер и када су у питању придеви који се дају у њима, мада овог пута та диспропорција није сразмерна оној којом се речници један другом супротстављају бројем одредничких речи: док је у првом речнику 105 придева, у његовом наследнику њих је нешто више од два пута – 241. Ипак, и такав број је знатан и инспиративан за анализу те ће предмет овог

⁷ Другим речима, међу доле анализираним придевима биће и оних које се обично одређују као латинизми, романизми и сл., а који су, с правом, унети у СРНА.

⁸ Засад, наравно, само члановима ауторског тима, али у најближој будућности и потенцијалним корисницима двају речника.

⁹ Тачан број одредничких речи биће познат тек када речник у потпуности буде фиксиран. Имајући то у виду, морамо истаћи и то да грађа и подаци којима баратамо не могу претендовати на апсолутно прецизност.

¹⁰ Будући најдоступнији, интернетски извори – како медијски портали тако и специјализовани сајтови, ћаскаонице и сл. – јесу основни извор грађе. Наравно, поред њих коришћени су и други електронски и штампани медији (телевизија, радио, дневне новине, часописи), као и спонтана говорна продукција.

истраживања бити управо придеви који су преузети из енглеског језика, а забележени у СРНА, било да су у питању они дати с детерминатором *prid indekl*, тј. они који се опиру морфолошкој адаптацији и уклапању у граматичке категорије својствене придевима у српском језику, било они који су се у потпуности уклопили у граматичке оквире српског језика, тј. они који су резултат секундарне морфолошке адаптације. Циљ нам је пак да се, колико је то у нашој моћи, осветле механизми који су подстакли такву судбину датих придева те да се понуде решења за њихову евентуалну адаптацију. Осим тога, мада нам компаративно-контрастивна анализа двају речника неће бити у фокусу, повремено ћемо се, сасвим очекивано, освртати и на стање забележено у РНА.

2. АНАЛИЗА ГРАЂЕ

2.1. Будући да представљају одступање од система, нашу ће пажњу прво привући индеклинабилни придеви – како смо видели, њих 111 (*антивакс, антидопинг, антиеји, антиејинг, аудио, аут, аутдор, беби, бебифрендли/бејбифрендли,*¹¹ *беги, бејзик, бекинг, вајерлес, вестерн, веџи, винвин, винтици, гејфрендли, гзуви, догфрендли, екофрендли, електро, изигоинг, изиопен, ин, инди, индоор, инстант, јузерфрендли, кингсајз, кјут, крафт, крипи, криспи, кул, лајт, лослес, лоукост, меси, милитари, нарко, нонстоп, њуд, оверсајз, оверсајзд, олинван, олинклузив, ороуд, олстар, онлајн, опенер, органик, офлајн, офроуд, офшор, парттајм, петфрендли, пинк, плуссајз, попап, портабл, премијум, промо, пушп, рандом/рендом, сајбер, секундохенд, секси, селфмејд, сингл, синт, ски, слим, смарт, спарклинг, спуки, стајлиш, стонд, стрејт, супер, суперкул, суперфит, тин, тинеји, типтоп, топ, транс, транссекс, трансцендер, тренди, треши, ултимат, унисекс, фанки, фејк, фенси, фит, флафи, флет, френдли, фри, фултајм, хај, хајстрит, хајфешин, хаус, хендмејд, хепи, хот, хоуммејд, џамбо).*

2.2. Међу забележеним придевима присутна је права значењска и функционалностилска разноврсност, која се може објаснити веома широким обухватом различитих и разноврсних извора, груписаних у осам већих

¹¹ Косом цртом ћемо раздвајати фонетске дублете. Осим тога, сви придеви се наводе ортографијом датом у СРНА.

целина¹² и чак 50 потцелина. Присуство англицизама у свима њима пак сасвим јасно показује у коликој је мери лексикон српског језика данас изложен англизацији и колико је прожет њеним производима.

Што се тиче семантике датих придева, може се приметити да међу њима, не само када је у питању српски већ и енглески језик, преовлађују својеврсни ‘новуми’ – јединице којима се означавају особине у српском језику доскора мање познате или сасвим непознате, тј., прецизније, у њему лексички неопредмећене једном јединицом (нпр. *антиејџи*, *догфрендли*, *олинван*, *олинклузив*, *офшор*, *трансцендер*). То је, наравно, један од импулса, вероватно и најзначајнији, за њихово преузимање, присутан и описан одавно у стручној литератури (исп. нпр. Filipović 1986: 149). Други импулс, можда ништа мање битан, јесте престиж који енглески језик данас ужива пре свега међу млађим носиоцима српског језика, као и транспарентност и разумљивост које његове морфеме и речи поседују када су у питању ти говорници. Као трећи импулс, такође нимало неважан и генерацијски маркиран, морамо навести својеврстан немар према сопственом језику који се огледа у посезању за англицизмом науштрб тражења одговарајуће истозначне/блискозначне речи у лексичком фонду српског језика.¹³

У вези са значењем придева (али и као последица њега), можемо приметити и то да поједини придеви ступају у колокацијске односе с именицама скоро без икаквих рестрикција, док је код неких инвентар именичких колоката крајње оскудан. Наведена способност, јасно је, зависи од опсега значењског поља самих придева: што је оно шире то им је и лексичка спојивост већа (нпр. *фејк*: ~ *драма*, ~ *налог*, ~ *осмех*, ~ *ствар*, ~ *пријатељ*, ~ *rep*, ~ *шминка*) и обратно, било да је у питању број самих именица које с придевом колоцирају, било број семантичких скупина чији су оне представници (нпр. *флет*: ~ *интернет*, ~ *кабел*, ~ *проводник*).

2.3. Међу наведеним придевима њих 17 у СРНА се дају и као прилози (*аут*, *инстант*, *кјут*, *крипи*, *кул*, *нонстоп*, *онлајн*, *офлајн*, *офроуд*, *секси*, *супер*, *типтон*, *топ*, *тренди*, *френдли*, *фултајм*, *хај*), што је ситуација која је, код највећег броја тих речи, присутна и у језику изворнику. Међутим, податак да четири непроменљива придева (*инстант*, *кјут*, *крипи*, *тренди*) наспрам

¹² У питању су: друштво, култура, наука, информационе технологије, популарна култура, начин живота, слободно време и спорт.

¹³ С таквим се ставом и том врстом интелектуалне лењости, нажалост, веома често срећемо и у комуникацији са студентима.

себе у енглеском језику немају прилог истог облика – упућује нас на чињеницу да се у конкретним примерима мора говорити о адвербизацији у српском језику, која је довела до тога да се разлика између конкретних представника те две врсте речи у њему јавља сада само као функционална/контекстуална. Осим тога, не можемо у потпуности одбацити ни могућност да понеки од преосталих непроменљивих придева које смо навели – ни сâм није послужио ка мотиватор одговарајућем прилогу, те да је таква информација, и поред свег лексикографског труда ауторског тима СРНА, у речнику остала непримећена.¹⁴

2.4. Наспрам наведеног, несумњиво знатног, броја непроменљивих придева, као једна од упадљивих одлика грађе СРНА истиче се и веома велик број именица које се – и семантички и функционално веома сличне посматраним придевима – јављају као позиционо индеклинабилне, онда када се нађу у улози препонованих индеклинабилних атрибута који одређују другу именицу себи синтаксички надређену. Будући да се такве синтактеме у енглеском језику одређују као атрибутивне именице, а не као придеви – у СРНА су даване с детерминатором *det* ('детерминатив'). Наведених је примера чак 625,¹⁵ па можемо рећи да је то врло истакнута, безмало системска, одлика номиналних англицизама у српском језику.¹⁶ Наведена је појава, наравно, превасходно подржана постојањем таквог модела у језику изворнику, али и чињеницом да је, иако не одвише продуктиван, дати модел употребе синтактема и иначе присутан и у српском језику, додуше, традиционално ортографски уобличен као полусложеница када су у питању именице које су позиционо непроменљиве (исп. нпр. *див-јунак*, *рак-рана*,

¹⁴ Наравно, постоји могућност и да ће се такав развој тек десити у ближој или даљој будућности.

¹⁵ Ради илустрације навешћемо само неколике такве синтагме из СРНА: *ајлајнер четкица*, *андердог ефекат*, *имејл саобраћај*, *импров радионица*, *кокпит спреј*, *консалтинг услуге*, *сајберпанк покрет*.

¹⁶ У Речнику се даје укупно 1836 именица (1367 м. рода, 201 ж. рода и 268 ср. рода), што значи да је укупно 34% њих дато и као индеклинабилни атрибут. Ипак, ако се има у виду да је, на први поглед можда изненађујуће велик, корпус именица средњег рода заправо скоро без изузетка сачињен од глаголских именица с финалним -ње и -ће (нпр. *афтерисање*, *линковање*, *логовање*, *сајлентовање*), којима је и иначе онемогућена таква врста синтаксичке позиције, онда је тај проценат заступљености индеклинабилних номиналних атрибута још и већи.

спомен-чесма), односно, нешто другачије структуриран, с одговарајућом конгруенцијом (нпр. *нас луталица, птица селица*).

2.5. Наспрам забележених придева, подвргнутих само примарној морфолошкој адаптацији, у СРНА се даје и њих 130¹⁷ који поседују сва категоријална обележја карактеристична за придеве у српском језику. У питању су следећи придеви: *адриналински, антиваксерски, антивирусни, апликацијски, артистички, аудиофилски, афроамерички, бајкерски, блогерски, брегзитовски, брејкерски, бројлерски, брокерски, ваксерски, вегански, видеофилски, виртуалан/виртуелан, влогерски, гејмерски, гиковски, голгетерски, даркерски, дизајнерски, дилерски, електорски, ескапистички, инсајдерски, инстаграмски, инстантни, интернетски, јапијевски, кабловски, камперски, кечерски, клаберски, клириники, кодерски, компјутерски, копирајтерски, косплејерски, култни, ламберсексуални, ласерски, лидерски, лобистички, логистички, лузерски, макробиотички, макробиотски, маркетиники, мастерски, мачистички, мачоистички, медијски, менаџерски, микроблогерски, модемски, мултимедијални, њуз-магазински, одиторски, официјелан/официјалан, панкерски, партимејкерски, персонални, пиратски, премијер-лигаишки, принтерски, провајдерски, програмерски, програмски, промотиван, процесорски, ранчерски, рејверски, реџерски, реперски, рокенролски, рокерски, сателитски, свингерски, серверски, сингерсонграјтерски, сквотерски, скејтерски, смечерски, снајперски, снукерашки, сонграјтерски, софтверашки, софтверски, спамерски/спемерски, спонзорски, спортсменски, спринтерски, стартаперски, стокерски/сталкерски, стрејтерски, стриповски, сурферски, таблоидни, таблоидски, тајкунски, тендерски, тинејџерски, тјунерски, транссексуалан, трафикерски, трејлерски, трекерски, трендни, трендовски, трендсетерски, трилерски, ултимативан, уфолошки, фајтерски, фанзинашки, фенсерски, форензички, хајперски, хакерски, хардверашки, хардверски, хедлајнерски, хејтерски, хипстерски, хитмејкерски, хордерски, читерски, шутерски.*

2.5.1. Иако су сразмерно бројни, наведени придеви се, уз 19 изузетака, могу описати истим творбеним моделом: Ио + **-ски**,¹⁸ односно у питању су

¹⁷ Дакле, овај се податак односи само на стање забележено у СРНА, што не значи да ни други поједини придеви из нашег корпуса немају у потпуности морфолошки адаптиране парњаке незабележене у СРНА. С друге стране, у РНА таква су 53 придева.

¹⁸ Наравно, у дериватима се јављају различити аломорфи форманта **-ски**.

релациони придеви мотивисани одговарајућим номиналним англицизмом (чиме је и њихов број условљен управо бројем таквих англицизама), при чему ти придеви представљају другостепене (нпр. *хардвер* > *хардверски*) или трећестепене деривате (нпр. [*хардвер* >] *хардвераиш* > *хардвераишки*). Међу придевима који нису настали наведеним моделом пет је такође релационих, добијених сложеним суфиксом **-овски/-евски** (*Брегзит* > *брегзитовски*, *јапи* > *јапијевски*, *кабл* > *кабловски*, *стрип* > *стриповски*, *тренд* > *трендовски*), изабраним, по свој прилици, ради лакшег изговора због избегавања консонантске групе која би настала додавањем суфикса **-ски**. Три, такође релациона, придева добијена су суфиксом **-ички**, додатим на именицу на -иста (*лобистички*, *мачистички*, *мачоистички*). Преосталих 11 придева деривирани су веома продуктивним формантом **-(а)н/-ни** (*инстантни*, *култни*, *ламберсексулни*, *таблоидни*, *транссексуалан*, *трендни*) или неким од сложених суфикса с финалним **-(а)н/-ни** (**-ал(а)н**: *официјалан/официјелан*, *персонални*; **-ив(а)н**: *промотиван*, *ултимативан*; **-уал(а)н**: *виртуалан/виртуелан*). Међутим, унутар тих примера запажају се две подгрупе будући да наведени форманти представљају како граматичке суфиксе којима се врши морфолошка адаптација – те се добијају придеви немотивисани у српском језику (нпр. *официјалан/официјелан*) – тако и лексичке суфиксе којима се од именица деривирају одговарајући придеви (нпр. *тренд* > *трендни*).

2.5.2. С обзиром на велик број ексцерпираних придева, не изненађује чињеница да међу њима постоје и они који представљају синониме, делимичне или потпуне. При томе су конституенти синонимских парова у подједнакој мери придеви који су представници различитих група: индеклинабилни и деклинабилни (*инстант–инстантни*, *промо–промотиван*, *ултимат–ултимативан*), као и само репрезентанти деклинабилних придева – чије представнике можемо одредити као творбене дублете (*макробиотички–макробиотски*, *таблоидни–таблоидски*, *трендни–трендовски*) – односно само индеклинабилних придева (*антиејџи–антиејџинг*, *оверсајз–оверсајзд*, *тин–тинејџи*). Занимљиво је пак да постојање потоњих синонимских парњака није нужно присутно и у енглеском језику. Наиме, како сведочи претрага интернета и на њему референтних речника енглеског језика,¹⁹ придев *антиејџи* је псеудоанглицизам будући да је он – по правилу дат енглеском ортографијом, понекад и као део текста на енглеском језику – присутан само

¹⁹ На дан 29. 4. 2021.

на српским интернетским доменима. Та би се чињеница могла посматрати и као још један од појавних облика језичке економије будући да се упркос редукованој форми придева не нарушава његова семантика. Посебан случај пак представља низ од три придева који се у речнику одређују као истозначни (*транс/транссекс/транссексуалан*), и који имају одговарајуће парњаке и у енглеском језику (*trans, transsex, transsexual*).

3. ЗАКЉУЧАК

3.1. Иако се на основу стања које се даје у једном речнику – ма како велик рад стајао иза његовог стварања, и ма како широк увид у различите регистре (српског) језика он пружао – не могу изводити закључци који би претендовали да буду коначни када је у питању један језик, ипак сматрамо да је грађа дата СРНА посве довољна за извођење релевантних закључака. Имајући то виду као и чињеницу да је у СРНА дат 241 придев, док је у његовом претходнику њих 105 – можемо констатовати да се придеви и данас јављају као продуктивна класа речи када је у питању англизација српске лексике. Такође, иако податак да наспрам 111 индеклинабилних придева у СРНА стоји 130 деклинабилних – може имплицирати да су први ипак подвргнути секундарној морфолошкој адаптацији те да се у речнику даје велик број морфолошких дублета, то ипак није тако. Наиме, свега се три горенаведена пара примера могу сматрати таквима (*инстант–инстантни, промо–промотиван, ултимат–ултимативан*), што нас може навести на закључак да, једном преузети у српски језик, примарно адаптирани придевски англицизми немају тенденцију даљег прилагођавања морфолошким узусима српског језика. То у појединим случајевима може бити последица и самог гласовног склопа придева (нпр. *антивакс, аут, беби, веџи*), али и, пре свега, чињенице да основне граматичке информације, онда када је придев атрибут, носи именица која је управни члан синтагме (нпр. *кул момак/девојка*) те су оне код придева редувантне или су пак оне контекстуалне одредиве када се придев нађе у позицији предикатива (нпр. *Она је кул*).

3.2. Коначно, наш осврт на придевске англицизме можемо завршити, ма како то било незахвално, предвиђањем њиховог будућег статуса у српском језику. Наиме, уверени смо да ће се стање описано у чланку задржати и убудуће: број ових лексичких јединица, било да су у питању индеклинабилни

било деклинабилни придеви, биће све већи,²⁰ чиме ће се, барем када су у питању први, морфолошки систем српског језика наћи пред додатним изазовима.

Milan Ajdžanović

ADJECTIVES IN SERBIAN DICTIONARY OF RECENT ANGLICISMS

Summary

The article deals with 241 adjectival anglicisms excerpted from *A Serbian Dictionary of Recent Anglicisms*. The analysis has shown that the adjectives are comprised of two groups: indeclinable ones (111), i.e. those that underwent so-called primary morphological adaptation (eg. *begi* [< baggy], *bežik* [< basic], *beking* [< baking], *vejerles* [< wireless], *vedži* [< veggie/vegie]) and declinable ones, that had been subjected to the secondary morphological adaptation. The members of latter group are predominantly derived from Serbian nominal anglicisms and relate to entities denoted by them (eg. *internetski* [< internet], *japijevski* [< japi]). The sheer number of excerpted adjectives, especially in comparison with their counterparts given in *A Dictionary of Recent Anglicisms*, implies that there is a steady rise of such adjectives in modern Serbian language, which will put to the challenge some key principles of Serbian grammar.

Keywords: anglicisms, adjectives, *A Serbian Dictionary of Recent Anglicisms*, *A Dictionary of Recent Anglicisms*.

ИЗВОРИ

РНА: Vasić, V., Prčić, T., Nejgebauer, G. (2001), *Rečnik novijih anglicizama: Du you speak anglosrpski?*. Novi Sad: Zmaj.

СРНА: Prčić, T., Dražić, J. & Milić, M. (2021), *Srpski rečnik novijih anglicizama*. (u štampi)

ЛИТЕРАТУРА

Ajdžanović, M. & Alanović, M. (2007). Morfološki i sintaksički modeli adaptacije anglicizama u srpskom jeziku. *Probleme de filologie slava*, XV, 225–237. (članak objavljen na ćirilici)

²⁰ Наравно, посебно је питање, којим се овога пута нећемо бавити, одрживости тих речи у српском језику.

- Filipović, R. (1986). *Teorija jezika u kontaktu. Uvod u lingvistiku jezičnih dodira*, Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti – Školska knjiga.
- Prčić, T. (2013). Novi rečnik novijih anglicizama: *zašto, šta i kako*. U: Alanović, M. – Dražić, J. – Štasni, G & Štrbac, G. *Leksika, gramatika, diskurs*. Novi Sad: Filozofski fakultet, 41–58.
- Prčić, T. (2016). Kakav nam opšti rečnik srpskog jezika najviše treba. U: Ristić, S. – Lazić Konjik, I. & Ivanović, N. *Leksikologija i leksikografija u svetlu savremenih pristupa – Zbornik naučnih radova*. Beograd: Institut za srpski jezik SANU, 61–82. (članak objavljen na ćirilici)